

**Folketingets Social-,
Indenrigs- og Børneudvalget**

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2019 - 1219

Doknr.
672937

Dato
20-03-2019

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalget har d. 25. februar 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 336 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra udvalget.

Spørgsmål nr. 336:

”Hvilke dele af anbringelsesområdet mener ministeren fungerer godt og til barnets bedste, og hvilke dele mener ministeren bør ændres?
Spørgsmålet stilles som opfølgning på samråd om ændring af anbringelsessted for anbragte børn den 21. februar 2019, jf. samrådsspørgsmål R.”

Svar:

Jeg mener, at indsatsen for udsatte børn og unge grundlæggende set er velfungerende. Bl.a. er der en udvikling mod mere forebyggelse og færre anbringelser samtidig med, at de børn, der anbringes uden for hjemmet, i høj grad trives på deres anbringelsessted.

Jeg synes fx, at det er rigtigt positivt, at 9 ud af 10 anbragte børn og unge i undersøgelsen ”Anbragte børn og unges trivsel 2018” fortæller, at de har det godt dér, hvor de bor, samt at 92 procent af de anbragte børn og unge oplever, at de voksne holder af dem. Vi kan også se, at antallet af underretninger er stigende. Således er der en stigning fra 104.500 i 2016 til 117.400 i 2017 svarende til en stigning på 12 pct. Det ser jeg som et udtryk for, at der er flere, der er opmærksomme på, at udsatte børn og unge skal have hjælp.

Men der er ingen tvivl om, at der også er plads til forbedringer i indsatsen. I min optik er der overordnet set behov for et fortsat fokus på to centrale elementer i indsatsen: en mere vidensbaseret socialpolitik og en sagsbehandling af højere kvalitet i nogle kommuner.

For så vidt angår et øget fokus på at skabe en virksom socialpolitik, så handler det dels om at styrke effekten af indsatserne, herunder i højere grad at få viden om og iværksætte virksomme indsatser, og dels om en tæt opfølgning på indsatsen i familierne, så indsatsen løbende justeres efter behov.

Det kræver først og fremmest udvikling af et solidt data- og vidensgrundlag, der udgør det nødvendige fundament for kommunernes arbejde. Der skal opbygges viden om resultater af de sociale indsatser, bl.a. gennem udvikling, afprøvning af effektfulde metoder og ved at dokumentere virkning og effekt af kon-

krete indsatser. Samtidig skal kommunerne understøttes i at kunne måle effekten af deres arbejde, ligesom viden om virkningsfulde indsatser skal udbredes til kommuner og tilbud.

Jeg mener, at der er taget et stort og vigtigt skridt mod at understøtte en vidensbaseret socialpolitik på udsatte børn- og ungeområdet med oprettelsen af det udviklings- og investeringsprogram på børneområdet, som satspuljepartierne aftalte i satspuljeaftalen for 2019. Udviklings- og investeringsprogrammet skal styrke udviklingen og udbredelsen af virksomme og omkostningseffektive indsatser og praksisser på børne- og ungeområdet med afsæt i metoder og indsatser, som efterspørges i kommunerne.

Derudover vil jeg fremhæve, at vi fra politisk side har vedtaget en række gode tiltag, som skal sikre et løft af plejefamilieområdet, der er den mest anvendte anbringelsesform. For det første vedtog vi i satspuljekredsen forrige år en stor og ambitiøs pakke, som skal styrke området og minimere antallet af skift og sammenbrud. Her indførte vi blandt andet nye plejefamilietyper, der skal hjælpe kommunerne til at finde den rette plejefamilie første gang. Vi blev også enige om at give plejefamilierne ret til intensiv støtte i begyndelsen af anbringelsen, så anbringelserne kommer godt fra start, og vi på den måde får reduceret antallet af skift.

Desuden er der igangsat et arbejde, der skal imødekomme problematikken med konflikter mellem plejefamilier og kommune pga. aflønning. Regeringen har således i Økonomiaftalen for 2019 aftalt med KL, at de skal afdække forskellige modeller for, hvordan kommunerne aftaler honorar med plejefamilierne. KL har også forpligtet sig til at anbefale en række principper for god forhandlingsadfærd sammen med en mere hensigtsmæssig model, der fremmer det gode samarbejde og giver mere ro og stabilitet omkring det anbragte barn.

For så vidt angår den anden hovedudfordring omkring kvaliteten af sagsbehandlingen, så er det min overbevisning, at en styrkelse af indsatsen på anbringelsesområdet forudsætter et løft af kvaliteten af kommunernes sagsbehandling. Jeg bliver eksempelvis dybt bekymret, når enkeltsager udstiller kaotiske anbringelsesforløb, hvor barnets behov tilsyneladende ikke har været i centrum. Det gælder fx de sager, hvor der ikke er taget hensyn til den relation, der kan opstå mellem et anbragt barn og for eksempel barnets plejefamilie. Den tilknytning mener jeg, at kommunerne skal blive bedre til at tage højde for.

Derfor er jeg glad for, at vi med satspuljeaftalen for 2019 har sat fokus på anbragte børn og unges tilknytning til nære omsorgspersoner, som for eksempel plejefamilier, og har afsat midler til blandt andet nye retningslinjer for tilknytningsvurderinger. Det skal sikre, at kommunen træffer en afgørelse, som sætter barnets trivsel i centrum.

Derudover ser jeg frem til at følge kvaliteten i kommunernes sagsbehandling på børneområdet tæt via det nye undersøgelseskoncept, som regeringen sammen med satspuljepartierne i satspuljeaftalen for 2019 afsatte varige midler til. Det skal sikre, at vi får et bedre og løbende billede af kommunernes sagsbehandling, herunder at vi kan målrette indsatsen de kommuner, der ikke overholder lovgivningen.

Jeg forventer mig meget af de tiltag, som vi fra politisk side er blevet enige om. De skal rette op på området og understøtte en tryk og stabil opvækst for anbragte børn og unge. Men set i lyset af de mange sager om anbringelsesforløb, der kører af sporet, mv. er det dog samtidig min holdning, at der er behov for få lavet et eftersyn af anbringelsesområdet, hvor der ses nærmere på retssikker-

heden og kvaliteten i sagsbehandlingen på området. Derfor har jeg bedt ministeriet om blandt andet at se på muligheder for at øge den faglige kvalitet i afgørelserne og styrke børnenes og familiernes retssikkerhed.

Med venlig hilsen
Mai Mercado